ДЪРЖАВЕН ВЕСТНИК
НА РЕПУБЛИКА ПОЛША

Варшава, 4 декември 2025 г.

Брой 1696

ЗАКОН

от 7 ноември 2025 година

за изменение на Закона за защита на животните[1)]

Член 1. В Закона от 21 август 1997 г. за защита на животните (Държавен вестник от 2023 г., брой 1580) се внасят следните изменения:

1) в член 12 след параграф 4б се добавят следните параграфи 4в и 4г:

„4в. Забранява се отглеждането или развъждането на животни с ценна кожа, посочени в член 2, параграф 4 от Закона от 10 декември 2020 г. за организацията на развъждането и размножаването на селскостопански животни (Държавен вестник от 2021 г., брой 36), с изключение на зайци (*Oryctolagus cuniculus*), с търговска цел, по-специално с цел получаване на кожи или други техни части от тях.

4г. Забранява се участието в дейностите, посочени в член 1, параграф 1, буква н) от Закона от 11 март 2004 г. за опазване на здравето на животните и контрол на инфекциозните болести по животните, включително отглеждането на животни с ценна кожа, посочени в член 2, параграф 4 от Закона от 10 декември 2020 г. относно организацията на развъждането и размножаването на селскостопански животни, с изключение на зайци (*Oryctolagus cuniculus*).“;

2) В член 37 се добавя следният параграф 5:

„5. Когато дадено лице бъде наказано за престъпление, състоящо се в нарушение на забраната, посочена в член 12, параграф 4в или 4г, съдът може да наложи забрана за отглеждане на животни или на определена категория животни за срок от една до пет години.“.

Член 2. Операторите и земеделските стопани, които извършват дейностите, посочени в член 12, параграф 4в от Закона, изменен с член 1 към датата на влизане в сила на Закона, имат право да ги извършват до 31 декември 2033 г. въз основа на действащите разпоредби.

Член 3. 1. Операторите или земеделските стопани, посочени в член 2, имат право да предявят иск към Държавната хазна за обезщетение за финансовите загуби, понесени в резултат на необходимостта от спазване на разпоредбата на член 12, параграф 4в от Закона, изменен в член 1, наричано по-нататък „обезщетение“.

2. Обезщетението включва обезщетение за финансовата загуба, без печалбата, която операторът или земеделският стопанин биха могли да постигнат, ако не беше претърпяна загуба.

3. Въз основа на екологичното разрешение, посочено в член 71, параграф 1 от Закона от 3 октомври 2008 г. относно предоставянето на информация за околната среда и опазването на околната среда, участието на обществеността в опазването на околната среда и оценките на въздействието върху околната среда (Държавен вестник от 2024 г., бр. 1112, 1881 и 1940; 2025 г., бр. 1535), оператор или земеделски стопанин, посочен в член 2, който извършва дейност, посочена в член 12, параграф 4в от Закона, изменен в член 1, може да извършва дейност, състояща се в отглеждане или развъждане на животни, различни от тези, обхванати от забраната, установена в член 12,

1) Настоящата наредба беше нотифицирана до Европейската комисия на 27 септември 2024 г. под номер 2024/0550/PL съгласно член 4 от Наредбата на Министерския съвет от 23 декември 2002 г. относно начина на функциониране на националната система за нотифициране на стандарти и законодателни актове (Държавен вестник [Dziennik Ustaw], брой 2039; и от 2004 г. брой 597), с която се прилага Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г. установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241 от 17.9.2015 г., стр. 1).

параграф 4в от Закона, изменен с член 1, изразена в животински единици, не по-голям от броя на животинските единици, произтичащ от съществуващото екологично разрешение, издадено за проект, който може да има значително въздействие върху околната среда. В такива случаи не е необходимо да се получава ново екологично разрешение.

Член 4. 1. Обезщетението се определя на 25 % от средния годишен доход на оператора или земеделския стопанин по член 2, наричан по-долу „заявителят“, от стопанската дейност по член 12, параграф 4в от Закона, изменен с член 1, за периода 2020— 2024 г., при условие че заявителят прекрати дейността до 1 януари 2027 г.

2. Обезщетението се определя в размер на 20 % от средногодишния доход на заявителя, получен от стопанската дейност, посочена в член 12, параграф 4в) от Закона, изменен с член 1, за периода 2020—2024 г., при условие че заявителят прекрати дейността си до 1 януари 2028 г.

3. Обезщетението се определя в размер на 15 % от средногодишния доход на заявителя, получен от стопанската дейност, посочена в член 12, параграф 4в) от Закона, изменен с член 1, за периода 2020—2024 г., при условие че заявителят прекрати дейността си до 1 януари 2029 г.

4. Обезщетението се определя в размер на 10 % от средногодишния доход на заявителя, получен от стопанската дейност, посочена в член 12, параграф 4в) от Закона, изменен с член 1, за периода 2020—2024 г., при условие че заявителят прекрати дейността си до 1 януари 2030 г.

5. Обезщетението се определя в размер на 5 % от средногодишния доход на заявителя, получен от стопанската дейност, посочена в член 12, параграф 4в) от Закона, изменен с член 1, за периода 2020—2024 г., при условие че заявителят прекрати дейността си до 1 януари 2031 г.

6. Доходите на заявителя от дейностите, посочени в член 12, параграф 4в от Закона, изменен с член 1, не включват доходи от източници, различни от пускането на пазара на животни с ценна кожа, посочени в член 2, параграф 4 от Закона от 10 декември 2020 г. относно организацията на развъждането и размножаването на селскостопански животни, с изключение на зайци (*Oryctolagus cuniculus*), или продукти, получени от такива животни, и странични животински продукти, генерирани в хода на тези дейности, приходите от които се документират с документ, потвърждаващ тяхната продажба, или с документ, подходящ за земеделско счетоводство.

Член 5. 1. Обезщетението се предоставя по писмено искане на заявителя, подадено до председателя на Агенцията за преструктуриране и модернизация на селското стопанство, наричана по-нататък „Агенцията“.

2. Искането, посочено в параграф 1, съдържа:

1) посочване на органа, до който е отправено искането, и на въпроса, до който се отнася;

2) пълно име и адрес на заявителя;

3) информация за доходите, посочени в член 4;

4) датата на прекратяване на дейността, посочена в член 12, параграф 4в) от Закона, изменен с член 1;

5) номера на банковата сметка или номера на сметката на кооперативен спестовен и кредитен съюз, в която трябва да бъде изплатено обезщетението;

6) дата и подпис на лицето, подаващо заявлението.

3. Искането се придружава от следните подкрепящи документи:

1) информация за доходите, посочени в член 4;

2) датата на прекратяване на дейността, посочена в член 12, параграф 4в) от Закона, изменен с член 1, както е установено от компетентния областен ветеринарен лекар под формата на удостоверение за заличаване от регистъра, посочен в член 11, параграф 1 от Закона от 11 март 2004 г. за опазване на здравето на животните и контрол на заразните болести по животните (Държавен вестник 2023 г., брой 1075).

Член 6. 1. Решението за обезщетението се издава от председателя на Агенцията.

2. С цел проверка на информацията, съдържаща се в заявлението, председателят на Агенцията извършва проверки или разпорежда тяхното извършване.

3. Председателят на Агенцията издава решение за обезщетение не по-късно от шест месеца от датата на подаване на заявлението. Това решение се счита за окончателно.

4. Обезщетението се изплаща в срок от тридесет дни от датата на връчване на решението на заявителя.

5. Ако заявителят има просрочени публични задължения към датата на обезщетението, тези просрочени

задължения подлежат на приспадане от дължимото обезщетение.

Член 7. 1. В срок от тридесет дни от датата на връчване на решението, посочено в член 6, параграф 1, заявителят може да предяви иск пред общия съд.

2. Предявяването на иск, посочен в параграф 1, не спира изпълнението на решението, посочено в член 6, параграф 1.

3. Държавната хазна се представлява от министъра на селското стопанство по делата пред общия съд, посочени в параграф 1.

4. Не се начисляват такси за заявлението, посочено в параграф 1.

Член 8. Разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс от 14 юни 1960 г. (Държавен вестник от 2025 г., брой 1691) се прилагат за производствата по въпросите, посочени в член 6, освен ако в настоящия закон не е предвидено друго.

Член 9. Искът за обезщетение се предявява в срок от една година, считано от датата, на която заявителят е прекратил дейностите, посочени в член 12, параграф 4в) от Закона, изменен с член 1.

Член 10. Искът за обезщетение преминава към правоприемниците на заявителя.

Член 11. 1. Служител на оператора или земеделския стопанин, посочен в член 2, чието трудово правоотношение е прекратено поради необходимостта от спазване на изискванията, посочени в член 12, параграф 4в от Закона, изменен в член 1, има право на обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение в размер на тримесечно възнаграждение, определено в съответствие с правилата, приложими за изчисляването на паричния еквивалент за годишен отпуск. Не се прилага разпоредбата на член 8, параграф 1 от Закона от 13 март 2003 г. относно специалните правила за прекратяване на трудовите правоотношения със служители по причини, които не са свързани със служителите (Държавен вестник от 2025 г., брой 570 и 1661).

2. Фондът за социално осигуряване възстановява на оператора или земеделския стопанин, посочен в член 2, сума, съответстваща на документираната сума на обезщетенията при прекратяване на трудово правоотношение, посочени в параграф 1, изплатени от този оператор или земеделски стопанин.

3. Фондът за социално осигуряване възстановява сумата, посочена в параграф 2, по искане на оператора или земеделския стопанин, посочен в член 2, въз основа на решение, издадено в съответствие с процедурата, предвидена в член 83 от Закона от 13 октомври 1998 г. за системата за социално осигуряване (Държавен вестник от 2025 г., брой 350, с измененията[2]).

4. Следва да се определи числеността на персонала към 30 септември 2025 г.

Член 12. Постъпленията от обезщетението не представляват доход по смисъла на Закона от 26 юли 1991 г. за данъка върху доходите на физическите лица (Държавен вестник от 2025 г., бр. 163, с последващите изменения[3)]) или на Закона от 15 февруари 1992 г. за данъка върху доходите на юридическите лица (Държавен вестник от 2025 г., бр. 278, с последващите изменения[4)]).

Член 13. Законът влиза в сила 14 дни след деня на неговото обнародване.

Президент на Република Полша: *K. Nawrocki*

2)Измененията в консолидирания текст на този закон бяха публикувани в Държавен вестник от 2025 г., бр. 620, 622, 769, 820, 1083, 1160, 1216, 1409, 1413 и 1423.

3)Измененията на консолидирания текст на посочения по-горе закон бяха публикувани в Държавен вестник от 2025 г., бр. 340, 368, 620, 680, 1022, 1180, 1301, 1302 и 1366.

4)Измененията в консолидирания текст на този закон бяха публикувани в Държавен вестник от 2025 г., бр. 340, 620, 680, 1022, 1074, 1218, 1301, 1426, 1657 и 1658.